

PB-PP
BELGIE(N) - BELGIQUE

Verantwoordelijke uitgever en afzendadres:
FVA vzw, Rijselstraat 215, 8200 Sint-Michiels
afgiftekantoor Gent X | P918435

EX 5 JAAR SITU

TIJDSCHRIFT VOOR VLAAMSE ARCHEOLOGIE
nr. 15 / April - Mei - Juni 2017 / gratis / driemaandelijks

Kemmel

Een Brits-Australisch
soldatenkamp vanonder de zoden

**Captain Walkers
laatste rustplaats**

Dendermonde

Kwam er een mammoet bij de dokter

**Een dag in het leven van...
de conservator-restaurator**

De kloostermuren worden grondig opgepoetst en bestudeerd om een beeld te vormen van de verschillende muurverbanden
© Dirk Wollaert

Archeologen leggen de aangetroffen begravingen vrij
© Dirk Wollaert

Skeletten worden digitaal ingemeten door de archeologen
© Dirk Wollaert

De Zwarte Zusters van Aalst

Dat de Zwarte Zusters van de Heilige Augustinus reeds lang aanwezig zijn in Aalst is algemeen geweten. Deze begijnenorde heeft er immers het vandaag nog steeds aanwezige Onze-Lieve-Vrouwiekenhuis gesticht. Ook het 19de-eeuwse klooster van de Zwarte Zusters, gelegen in de - hoe kan het ook anders - Zwarte Zustersstraat, is menig Aalstenaar bekend. Vandaag zijn deze kloostergebouwen evenwel in gebruik door de stadsdiensten. Weinigen weten echter dat de Zwarte Zusters zich oorspronkelijk tweehonderd meter verder hadden gevestigd op een terrein dat in de volksmond bekend staat als de Pupillensite. Hopelijk brengen de resultaten van recent archeologisch onderzoek ter hoogte van dit terrein verheldering.

 SIGRID KLINKENBORG

An het einde van de 15de eeuw vestigden de Zwarte Zusters zich op de Pupillensite om bijstand te verlenen tijdens de verzorging van pestlijders. Geleidelijk breidde het kloostergebouw, inclusief kapel, uit. Tijdens de godsdiensttroebelen in de 16de eeuw ondervond het klooster echter zware vernielingen, waarna een grondige herstelling nodig was. Onder de Franse Republiek moest het klooster dan weer sluiten en kwamen de bezittingen in 1797 als staats eigendom op de markt. De zusters moesten gedwongen het domein verlaten en elders een onderkomen vinden. De gebouwen zelf bleven overeind tot 1880, maar kregen een andere bestemming: eerst als opslagplaats voor aangeslagen goederen van gesloten kerken en kloosters, dan als deel van de militaire gevangenis en ten slotte als onderdeel van de *Ecole des Pupilles de l'Armée* of kortweg Pupillenschool. Tussen 1880 en 1907 verving het gebouwencomplex van de Pupillenschool de voormalige kloostergebouwen, zoals dat ook vandaag nog het geval is.

In ziekte en gezondheid

De archeologische opgraving bracht tal van sporen aan het licht, waaronder heel wat muurresten, vloeren, kelders en beerputten, die aan de kloostergebouwen toebehoren. Op twee plaatsen vonden de archeologen ook menselijke begravingen terug, namelijk in de buurt van de voormalige kapel van het klooster en in de kloostertuin. Waar de achterzijde van het klooster tegen de stadsomwalling aanleunde, troffen de archeologen een opeenstapeling van tuinlagen aan met talrijke afvalkuilen. Ook binnen de kloostergebouwen en ter hoogte van de kloostertuin bevonden zich grote afvalkuilen. De archeologen onderzoeken dat momenteel volop tijdens de huidige verwerkingsfase.

De talrijke vondsten, afkomstig van het onderzoek, kunnen ongetwijfeld een goed beeld schetsen van het dagelijkse leven bij de Zwarte Zusters. Gespecialiseerd onderzoek van de aangetroffen skeletten kan daar zeker aan bijdragen en brengt hopelijk meer duidelijkheid over hun voornaamste roeping, de ziekenverzorging. Wordt vervolgd...